

בן א מיי פ'ג תכל' חסד
אסור ביאה הלכה
ז' י' חמג לאין קדו
טו' פ' י'ד סימן רסח

מזבז קוואלע אה"ע סי'
ת סעיף :

שם [עו' ת"ת וכו' ת] :

כַּמֶּה הַ מִּיּוֹן פִּי'ה מַחֲלֵה
מְרוּמֹת הַלְבָּה פִּי
עֵשֶׂת'פִּי יֶדֶד סִי' שֶׁלֹּחַ
סִעִף נָה :

תעס' ר"י הזקן

[illegible]

יִשְׂרָאֵל וְכִי הָיָה
אֵלֶיךָ שֶׁם דִּמְצָה
קַעְבִּיד וּמִשּׁוּם הָיָה
לֵהֲדַהֲשָׁת אֲדַעַת אַחֶר
וְלֵהֲכִינֵן רַ"ש בִּשְׁ
לִמְעֵלָה כְּתִב רַ"ש ה
וְהָתָם מַעֲקִירָא בְּתֵ
הַבִּאֲדַעַת אַחֲרֵת ע"ה
בְּלִמְדָּה לֹא שִׁינָּה ה
מִדְּמִסְרֵי מַעֲשֵׁ

שכנסת חזרה
בריה אהרת שאין
שם דמיון [כנשי]
מה שהיתה תחלה א'
וא"כ" שהיא
בריה קדשה קדם
היא לאתר שגשגה
דעו קדשי: אין ב'
לקדשה דא בר'
צמחיה דא דאליגור'
ואסמ' (א) תת'
בדורשין אתר שג'

כי אמרו כל שפירי
 כמחזיקי משה
 במה שא"צ דעת אלה
 אבל במה שפירי ד'
 אחריה (ה) איחשבת
 שפירי לעשות
 נעשה לא התשובה
 אלא כמו שפירי
 שאם אלו נעשה לא
 מתרצת שזה שפירי
 קנה שפירי אקני
 כלום והג' אקני
 בדרשמה הוא ד'
 לזו ואינו כלום
 הוא שפירי הת

פרק שלשה משפט כבוד טור קכ"ד
הוא בדשנין ג' אבל בעצמיה
המאות ורצאה מהאיד פירוש (קד מ"א)
לה בר ארצא פירוש משום דמל ואל
לקריו בעמר וכו' לא ראה קרי מניו
דזרדך לטבול א"כ שמעם מדרשין
בעצמיה קריו משמע דלא בשנין
קד חמי ומהי קסא מזה דרז"ר (ס'
קד חמ') דנמשכין אחיה במים עד
לזרעה וכן תלמודי המים וישיב
מחזין ומדריגין לא מקלח מוט קלוח
ומקלח מטרות ופרדן דלא בשנין
שלשה ומשיני פני שלשה אלא שמע
דלכבולה נמי בשנין שלשה וכן לומר
דודאי לחתום בשנין דשנין אבל לא
לטבד א' וכן יצ"ל פני דשנין שלשה
ישיב מזה משום חבלת מלח ואל

מִשּׁוֹ קִבְּלָה מֵאוֹת נְזִי אֲחִיזַבִּין
שֶׁהָיָה וְהָיָה אֲחִיזַבִּין וְהָיָה
שֶׁהָיָה וְהָיָה אֲחִיזַבִּין בְּסִטְרָהִי
(ד' נ' ט') אֲחִיזַבִּין יוֹדֵי יוֹדֵי יוֹדֵי
דִּישׁ לֵט לְהַשְׁוִיךְ לְגִיטֹת
לְגִיטֹת בְּנֵי שֶׁהָיָה דִּישׁ אֲחִיזַבִּין
לְאִשְׁתִּי לְקֹלָל וְלִמְחֹלָל לְחֹמֶר
מִקִּשְׁיָן וְלֹאֹתִי לְבִיבִי מִמֶּנּוּ
נִיטֹת וְלִמְחֹלָל וְלִמְחֹלָל (ד' נ' ט')
שֶׁהָיָה לְאִשְׁתִּי בְּגִיטִין
עוֹד אֲחִיזַבִּין וְלִמְחֹלָל דְּבִנְיָן
לְחֹמֶר וְלִמְחֹלָל כֹּל עִינֵי אֲחִיזַבִּין
לְאִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ דְּבִנְיָן אֲחִיזַבִּין
לִכֹּחַ מִמֶּנּוּ שֶׁהָיָה לְאִשְׁתִּי
וְלִמְחֹלָל מִמֶּנּוּ לְחֹמֶר עוֹלָם

אָרַם מַעֲתֵה הַטֶּחִין פְּרוּמֵה לַשְּׁפָחוֹת
 כ' • יִחְזַק אֲחֵרֵי לֹא מַעֲתֵי
 גַּם הָכֵא מ' יִמָּר דְּמוֹדֶקֶן לֹה תַחֲלֹף
 דְּמַעֲתֵי לַעֲלוֹ א"כ א"כ בִּדְרוֹ ו'ו'
 דְּבִנְיָו • ל' אֲחֵרֵי מַעֲתֵי בִּיבְחֹת
 (ד' מו) עֲבָד אֶחָן חִיב בְּקִבְלָה
 מַעֲתֵי לֵאחֲרֵי שְׁחֹרֵב לִפְ שֶׁהֵא חִיב
 קֹרֵם שְׁחֹרֵב בְּמַלּוֹת אֶשֶׁה א"כ בְּשִׁעֵת
 קִיטֵי הֵא מַעֲתֵינִי אֲחֵרֵי כִי לִקְבֹּל
 הַמַּלְוֵה וְגַבְרִיִּל לֵאחֲרֵי שְׁחֹרֵב הֵא
 עֲבִילֵת ו' הֵאֵחָא לֹא בְּעֵי שֶׁשֶׁה

נדי דצירו לגרסה צידו לקדשה
ה"ה נחז דמני לשטיי לעיל הכי
ואמר רבי חנינא לא שט אלל

שכן
 פ' בקשרם ודרי אלבי' חרש
 בן יעקב דלוי רבנן אין חרש
 דבר טעם בא נעלום ואל' אפי'
 מעוברת לול' כלום הוא ואל' מנ'
 לרבי מיעול' חרש' שאין חרש'
 מעוברת ורבי' אליעזר בן יעקב הי'
 ודלמא איירי חרש' בשאשמו מעוברת
 ורבנן הוא ואל' אחא קאמר לא דבשמי'
 ואל' משום דבשמי' ברייתא דבשמי'
 דאי' חרש מקדשת ל' לאחר שאהני'
 ואל' דקמי' רבי' מדר' חרש' מקדש'
 (ב) ולא חגי' בדרייו ח' אם ילד'
 חשק' נקבה ב' אלמא קסבר דרבי'
 ח' נקבה ח' אלמא מקדשת דרבי'

דאמז ליה אס ילדז האקן גקנז
מזי ורבי אליעזר אמר דבר
רבי האניז אפיש דנא אמר רבי
אקמו משברת וכו' כדפרי'
סיכא דאמז ל' אס ילדז אש
האניז דהכא כ' אליעזר וכו'
האניז יתא גאכא טווייה וכו'
דאמז פלגי דא פלגי ב"מ' (דף
לחור ו' תשכז) לשלם חן ו'
ו' דאן ארס מקנא דבר של

בְּרִיךְ שֵׁשׁ - יִשְׂרָאֵלִים שֶׁמִּקְדָּשָׁם
 וְחִמּוּדָם כְּדֹאֵר שֶׁבִּצְמַח (דף עז)
 לִכֵּס כֶּנֶר כְּאֹרֶחַ - מִי יִבְרָךְ
 נְמִי דְסוּוּ קִידוּשֵׁי הַיּוֹאֵל - יִצְחָק לֶשֶׁן
 תּוֹרָה אֹדֶר
 מִשְׁפַּט כְּתִיב בִּיהַיָּקֹבֶל
 אֶרֶץ שְׁלֹשָׁה מֵ"ס מִשְׁפַּט כְּתִיב בִּיהַיָּקֹבֶל

כדון מי יוסי דמורקקי ליה הני תלתא מתקין
להר' אבא בר ממל אלא מעתה הנותן פרוטה
לשפתיו ואמר הרי את מקדשת לי לאחר
שאשתדריך ה"נ דהו קדושין הכי השתא
התם מעיקרא בהמה השתא דעת אדחת
ואלא הא דאמר ר' אישעיא 'הנותן פרוטה
לשפתיו ואמר לה הרי את מקדשת לי לאחר
שגארשך אינה מקדשת ה"נ לר' יוחנן דהו
קדושין נהי דבידו לגרשה בידו לקדשה
תפשוט *דבעי רב אישעיא 'הנותן שתי
פרושות לאשה באחת אמר לה התקדשי
לי היום ובאחת אמר לה התקדשי לי לאחר
שגארשך תפשוט מינה דלא תני קדושין
'הלמא כן הכי דתפסי קדושין השתא תפסי
נמי לאחר כן תנאי בותיה דרבי יוחנן *אין
תורמין מן התלוש על המתובר ואם תרם
אין תרומתו תרומה כיצד אמר פירות ערוגה
זו תלושין יהיו תרומה על פירות ערוגה זו
מתוברת פירות ערוגה זו מתוברת יהיו
תרומה על פירות ערוגה זו תלושין לא אמר
כלום *אבל אמר לכשיבאישו ונתלשו דבריו
קיימין *יתר על כן א"ר אליעזר בן יעקב
אפילו אמר פירות ערוגה זו תלושין יהיו
תרומה על פירות ערוגה זו מתוברת פירות
ערוגה זו מתוברת יהיו תרומה על פירות
ערוגה זו תלושין לכשיבאישו שליש ונתלשו
והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין אמר
רבה לא א"ר אליעזר בן יעקב אלא בשת
אבל באם לא רב יוסף אומר אפילו באם
מאי משנתי דהא אנם לינא דבזעזעלא

הוא אר"א דאמר קרא *הלוכך כנגמין ראשון
כמאן אולא הא *דתיניא האומר לחברו אם
ילדה אשתך נקבה מקדשת לי לא אמר
כלום ואר"תניא לא שני אלא שאני אשתי
מעוברת אבל אשתי מעוברת דבריו קיימין
כמאן אי כרבה כשהוכר עוברת אי כרב יוסף
אע"פ שלא תיכר עוברת ואיכא דאמר אמר
רבה לא אי"ר אליעזר בן יעקב אלא בשעת
דבי כיבשת אבל בשעת דבי שקלא רב רב
יוסף אמר אפילו בשעת דבי שקלא כמאן
אולא הא *דתיניא האומר לחברו אם ילדה
אשתך נקבה מקדשת לי לא אמר כלום
ואמר רבי תניא לא שני אלא שאני אשתי
מעוברת אבל אשתי מעוברת דבריו קיימין
כמאן כשהוכר עוברת ודבריו הכל אמר אביו
רבי אליעזר בן יעקב ורבי רובי מאיר כולו
*כמריא להו אדם מקנה דשלבי'ל רבי
אליעזר בן יעקב הא דאמין רבי דתניא

אחד כדאמר לקמן ולפיכך אחא
 ב' אלעזר בן יעקב אלא בשאין
 ב' רבי אלעזר בן יעקב מודה
 אן נקבה לאי כלום הוא וגדלה
 יעקב בעלמא ודקי הוא
 כשלא תגדל דלמי דאם מקנה
 (ס) רב נחמן רבי הונא
 וול לחזור ב' (ג) ואדם מקנה דבר שאין
 ב' לעולם זה מכר קודם שבא
 לעולם והלכה כרב נחמן רב

מִשְׁפַּע כְּפִי בֵּית - מִשְׁפַּע אֶחָד יִהְיֶה
קִקְוֹ לֵוִי - הַלֵּךְ לֹא בֵּית הָאֵל : סִי
חֲרָרָה וְלִקְדָּשָׁה : סִיג מַעֲיָקָרָה כְּכַמָּה
וּסְפָתָה דַּמָּה אַחֲרָם - הַלֵּךְ אֶךְ מַחֲסֵר
מַעֲשֵׂה גְדוֹל מָה : סִיג נִסְתָּן פְּרוּמָה
אֲשֶׁר־הִיא מִכְרָתִי כִּי מִכְרָתִי לֹא אֲכַר

[illegible]

וְהָיָה מִסְפָּקָה לִּי הַרְבֵּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
מִשּׁוֹ הָרָחֹק לְנֹחַם דַּלְמָה מִבְּרִית אֵל
וְעַל דָּלִי בְּנֵי נִקְדֻשׁ הַשָּׁמַיִם מִבְּרִית
הַשָּׁמַיִם כִּי קִדְּשׁוּן לְאַחַר זֶמֶן מִבְּרִית
אֲבֹל הַמִּקְדָּשׁ אֵת אֲבוֹתָ לִי חַיִּים הַשָּׁמַיִם
לְנִתְחַבֵּק קִדְּשׁוּ שָׂרֵי מִקְדָּשְׁתָּא וְעוֹמְדֵיהֶם
מִנִּי כְּוֹסִים דְּרַבִּי יוֹסֵף : וְכָל בְּרִידוֹ
כִּי מְכוֹסֶר מִשֶּׁה רִמְּזָה : אֲבֹל אִם
אֲמַר לְכַסְיָאֵלָא פְּרוּסִים וְנִסְתָּלוּ דְּרַבִּי
קִימִין : הֲוֵיל וְבִידוֹ לְחַסֵּד וְלִפְסָרִים :
יִסַּר עַל כֵּן : אֲפִילוּ מֵה שְׁחָן בִּידוֹ
הַסֶּבֶר דִּלֵּם מִקְדָּשׁ וּמִקְדָּשׁ לְכָל :
לְכַסְיָאֵלָא שְׁנֵים : שְׁעָרֵיהֶם לִי אֲבִילוּ

שנים ואין צורך לתלות ולהסביר
הקטטה שלא הביאה שנים ללא תבואה
היא דמגמר ב'ר"ה (דף י"ז) ומה
היא התבואה לשנים לא תהיה לשנים אלא
לשנים: **אבל בשבט** • **שמי"ב** שלא
התבטלו המדענים שנים זו אפי' עדין
לא נכללו החסידים שחת מיהא היא
וראוי לקצור ולהאגול בכתבה דמדי
דמדינת וחקוב הוא: **אבל בשבט** •
שמי"ב אלא למדוע רבים לקמן חסד
הוא: **אבל בשבט** • **דמדינת וחקוב**

[illegible]

אליעזר בן יעקב בפתח החד משרבת
 נמי בשארכ עברה ודבריו אליעזר
 וי' יעקב ודא דרבי יוסף ציבא ליה
 ולעזי בלחם חמרה רבי אליעזר הוה
 אפי' לא הוה ר' אבהו רבי חנינא
 ופסקתה לדברי ר' אליעזר בן יעקב
 ודבריו אליעזר בן יעקב ק"ל ופסקתו
 קב וקני : ור' יצחקא : עדה כל בית
 הכהל שקיה במי גשמים : אבא
 בשארכ רבי שקיא : סא עדה חזי
 חמשי אברהם ור' חסדון כל בית

יבמות
 נתיאמר
 [יבמות
 ר"ב
 חזק

[illegible]

הואל ואשרת דמנן שאן בידו לקושה שמינרשם [6] וזה קרדו השתא
 ויפקדוהו אשתו אל חורה השתא למסחן קרדו שניו מקישהו איה' ו
 ויאדאב נהב אשתו קרדו קישהו דילמא איה' חורה דקדושהו והסע
 מרשנא לליל' אל נתון למעיהו שני' מרחת איה' אל הר' אל מקישהו
 דברת שנתא והסע והתקישן אשתו בידו אל מנחוס משהו שני' ואלא
 איה' ולתסחא בערין ואלי' דגדרסו 1/4 ויהי סיקל דעל דמא
 איה' ואשתהו אל אתר קרשהו ציניהם מזה וזה' ואלי' שבתא דה'ם

אם הכי מקשה ופסטי ובסוף פסטי תירוק שהוא משיב כל הקשות! תפשי
אני ב' לקשה שהיא מקשה הפס ב' קשה ולדבר וכן י' שהיא א'
צויה להקשה פוע' וסבבתי ב' כי קשה ידעם אפילו ב' כי קשה
שניהם אין בידו לקשה אלא שבידו לנשוא ויגיע הקשה כהנחה ב'
הוא והוא! המדרש בידו היא מפרשה עתה להקשה ל' הפס ב' קשה
כל דהא ל' מה קשה כלומר שאם מפרשה עתה להקשה ל' הפס ב' קשה

דמויות ומסני התיזון
 שילבו מסכים אלא איהנה קרשאו ומסני התלמדו כרי שישקו ובו
 דמלו "ר"ש א"ל מספקא ליה ל"י אשויקו דלמס ס"ל מן דא
 נהרא דהינן שייך למסר הכא מן א"י אסור' ובה פסגא דה
 דאסר לאסורו ורי את מקדשה י' לאורי אשויק' והואל ואורי
 ל' בפרשה דתוס ובהפסגא לאורי אשויק' אש"ס ש"א דעת א'
 נגשה דהו' וריבית' השנ' דתוס שוהי נתרצת לתתקש' ל' ואל'